

[Edel Saunte.]

problem. Jeg er i og for sig personlig af den opfattelse, at det vil være rigtigt at gå den vej, lovforslaget går, at den pågældende del af uskiftet bo først falder i arv efter den sidstlevendes dødstidspunkt og ikke som nu delvis efter den førstafdødes dødstidspunkt, men jeg indrømmer, at der hos mig er nogen kærlighed til svigerbarnet, som jeg synes bliver behandlet lidt skidt, ikke fordi jeg i og for sig har så forfærdelig meget imod, at man, hvis man ønsker at begunstige sit svigerbarn, skal oprette et testamente herom, men fordi dette stakkels svigerbarn skal betale arveafgift som ubeslægtet, det er lige hårdt nok. Efter de nugældende regler får hun jo den arv, som hendes afdøde ægtefælle først arver, efter første arveklasse, men efter lovforslaget skal hun, hvis hun skal arve ved testamente, betale, som var hun i sidste arveklasse. Jeg vil gerne spørge den højtærede justitsminister, om man ikke er i stand til at løse problemet ved at få finansministeriet til at kigge på arveafgiftsreglerne, således at et svigerbarn, hvis der oprettes testamente til fordel for det, ikke i arveafgiftsmæssig henseende behandles som fuldstændig ubeslægtet.

Jeg nævnte før tvangsarveretten, og jeg er enig i, at den bør begrænses til halvdelen som foreslået.

En ny ting i arvelovgivningen er den fra svensk ret overtagne forlodsret, der går ud på, at arveladerens barn, hvis det er nødvendigt for dets passende underhold eller dets uddannelse, ved skifte forlods kan forlange at få udlagt et efter forholdene passende beløb. Jeg tror, det er en god regel. Jeg har indtryk af, at den virker vældig godt i Sverige, og jeg er glad for den, men jeg forstår ærlig talt ikke, hvorfor grænsen er sat ved 21 år, for vi har efter børnelovene forsørgelsespligt til uddannelse indtil det 24. år. Hvorfor så her have en regel om 21 år? Jeg ved godt, at man i sin tid i forslagene til børnelovene foreslog 21 år, men vi kom jo her i folketinget til 24 år, hvorfor så ikke også komme til 24 år i dette lovforslag?

Bestemmelserne om testamenters anfægtelse er jeg fuldstændig enig i og også i ændringen i bestemmelserne om konfirmation af båndlæggelse.

Jeg er også enig i, at man har strøget arvefonden. Jeg tror ikke, der ville komme så mange penge i denne arvefond, at den kunne komme til at betyde noget i praksis, så jeg tror, det er rigtigt, at man ikke gennemfører den.

Om skiftelovsforslagets bestemmelser ud over 6 000 kroners reglen vil jeg kun sige, at jeg tror, at den form, man har fundet, hvorved man i høj grad favoriserer ægtefællen, hvad angår udtagelsesretten, er rigtig, og at den begrænsning, der finder sted, hvad angår ting af erindringsværdi, der stammer fra slægt eller slægtsgrene, også er rigtig. Det kan sikkert føles stødende for stedbørn ikke at kunne få ting, der stammer fra deres moders slægt, fordi faderens nye kone har udtagelsesretten til hjemmet. Jeg tror, det er rigtigt, at vi går den vej, men som sagt, jeg håber, at vi under forhandlingerne vil være i stand til at få den fastsatte 6 000 kroners grænse forhøjet til 10 000 kr.; jeg mener, forslaget er rigtigt med hensyn til ting, der skal ind under disse 6 000 kr.

I det store hele er jeg glad for lovforslagene. Jeg håber dog, at vi på enkelte punkter vil kunne komme videre, nemlig vedrørende ægtefællens tvangsarv, åremålet, der skal beregnes ved forlodsudtagelsen for børn, og et par andre småting.

Ib Thyregod: Som nævnt af det ærede medlem fru Edel Saunte skal den lov, vi her har fået forelagt forslag til, erstatte arveforordningen af 1845, en lov, som nu i mange år har virket i det store og hele tilfredsstillende. Det er ikke nogen nem opgave at lave en arvereform. Der er gået langvarigt kommissionsarbejde forud, først i den i 1936 nedsatte kommission, der afgav betænkning i 1941, dernæst i det senere nedsatte udvalg, som afgav den betænkning, der nu foreligger.

Den højtærede justitsministers forslag er i det store og hele overensstemmende med det forslag, som kommissionen har fundet frem til, og svarer formentlig også til det, man når frem til eller er nået frem til i de andre nordiske lande.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om de enkelte punkter i lovforslaget og om vort partis stilling dertil, men det er klart, at en række af disse spørgsmål egner sig